

[Hauge.]

det ved positive Importforbud, i Realiteten positive Importforbud. I mange Tilfælde har Toldforhøjelserne været af prohibitiv Beskaffenhed.

Vi har ikke kunnet værne os mod et økonomisk Sammenbrud med de samme Midler præcis. Vi har ikke kunnet gennemføre Toldforanstaltninger af en saadan Karakter, at det var muligt ved Hjælp af disse at klare de Vanskeligheder, der er opstaaet for os efter 1931, og i hvert Fald kan det ærede Medlem Hr. Himmelstrup jo ikke beklage sig over, at vi ikke er gaaet den samme Vej som de andre Stater, at vi ikke er gaaet til at forhøje Toldsatserne. Tværtimod, det ærede Medlem fandt jo endog nu Anledning til at raillere over, at Regeringen var gaaet med til at forhøje Toldsatserne. Vi har ikke kunnet gennemføre Toldforanstaltninger i et saadant Omfang, at vi derved kunde være gardedede mod Krisen, mod Dumpinger udefra. Af mange forskellige Grunde har vi ikke kunnet dette, der er ingen Aarsager til at komme ind paa dette Spørgsmaal her.

Vi har paa Grund af vore særlige Forhold maattet oprette Valutacentralen, vi har maattet oprette Valutacentralen for at faa Muligheder for at kunne eksportere vore Landbrugsvarer, og vi kan konstatere den Dag i Dag, at det er Venstre, der har været den førende i den Henseende. Det er saa urimeligt, som noget kan være, at Venstre nu kommer og angriber Regeringen og Regeringspartierne, fordi de har indført Valutacentralen, eftersom det er Venstre, der selv har givet Anledning dertil, og eftersom Forholdet er dette, at det er denne Valutacentral, der ikke kan undværes, naar Talen er om at faa Landbrugsvarer eksporteret.

Formanden: Taletiden er udløbet. Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup har Ordet.

Himmelstrup: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Rager, som gjorde den Bemærkning, at der i Perioden fra 1930 til 1935—36 ogsaa havde fundet Toldnedsættelser Sted her i Landet, at det er jo i ganske overordentlig beskedent Omfang, det har fundet Sted, det staar ikke i noget som helst Forhold til de Toldforhøjelser, som har fundet Sted i den samme Periode. Dertil kommer endvidere, at de Toldnedsættelser, som har fundet Sted, knytter sig, saa vidt jeg i Øjeblikket husker, udelukkende til Loven af 29. April 1933, en Ændring i Toldsatserne, der er en simpel

Konsekvens af det dansk-engelske Handelsarrangement, hvor enkelte Satser blev nedsat, og en Række Satser blev bundet, som jeg før sagde, i Virkeligheden i væsentlig Grad de samme Satser, som vi nu binder over for Hollænderne og Belgierne, saa det er saamænd billigt sluppet.

Den højtærede Minister sagde, at vi var uden Kendskab til, om Virkningen af dette Arrangement havde været større for andre Lande end for Danmark. Ja, det er muligt, at man ikke kender noget til det. I en Meddelelse, som har været fremme i Pressen i Oktober Maaned, hvor det netop nævnes, at de nye Forhandlinger, som skal finde Sted om dette Arrangement, skulde begynde den 8. November, fremhæves det — og det vilde, forekommer det mig, være mærkeligt, om en saadan Meddelelse ikke havde en vis Forbindelse med det mere officielle eller officiose —, at for Danmarks Vedkommende har dette Arrangement haft en udvidet Samhandel med Holland til Følge, medens derimod for en Række andre af Oslo-Staterne, skrives der, For-aarets Aftaler kom til at betyde adskilligt mere. Jeg tror, at den forøgede Samhandel med Holland vilde være kommet i Stand, den, som ogsaa Udenrigsministeren paaberaabte sig, ganske uanset om dette Arrangement var blevet truffet eller ikke. Det indrømmede den højtærede Udenrigsminister for saa vidt ogsaa, idet han sagde, at min Bemærkning herom var formelt rigtige, men Udenrigsministeren vilde give det Udseende af, at alene den Omstændighed, at Konventionen i sin Artikel 3 indeholder en vis Opfordring til at slutte den Slags tosidige Aftaler, skulde have bevirket, at det var lettere at faa en særlig Aftale med Holland i Juli—August Maaned. Jeg tror ikke, denne Betragtning er rigtig, ogsaa fordi saadanne tosidige Aftaler mellem Danmark og Holland er sluttet, jeg havde nær sagt i Snesevis, forud for Afslutningen af dette Arrangement, saa jeg kan ikke forstaa, at det skulde have særlig Betydning for en saadan Vareudveksling, at der forud ligger en fælles Aftale af denne mangesidige Karakter.

Jeg maatte forstaa det ærede Medlem Hr. Hauge saaledes, at det ærede Medlem endog vilde mene, at Valutacentralen havde været et Aktiv i vor Haand under de Forhandlinger, der havde fundet Sted forud for Afslutningen af dette Arrangement. Saa forstaa jeg slet ikke den Passus i Bemærkningerne, hvor man fremhæver det danske Valutasytems ganske særegne Ka-